

Farské aktuality:

Prednášky o Božskej svätej liturgii

Vo štvrtok 14. júna sme pokračovali v prednáškach o liturgii témou *Mírna jekténia*. Najbližšie sa na prednáške stretneme 28. júna po sv. liturgii o 19:00. Prednáška trvá asi 20 minút. Pozyvame všetkých.

Celoeparchiálne večeradlo MKH

V sobotu 16. júna sa v našom chráme konalo Celoeparchiálne večeradlo MKH. Program začal o 9:00 Akatistom, pokračoval prednáškou *Postoj Rebeky k svojim synom*, rozjímavým ružencom a vyvrcholil slávnostnou sv. liturgiou, ktorú v zastúpení otca eparchu slávil protosyncel o. ThDr. Marcel Mojžeš, PhD.

Púť do Hrabského

V nedeľu 17. júna naša farnosť pod záštitou FPR (farskej pastoračnej rady) zorganizovala púť do Hrabského – rodiska bl. hieromuč. Vasiľa Hopka. Pre veľký záujem farníkov sme museli objednať až dva autobusy. O 10:00 sme spoločne s Hrabčanmi slávili sv. liturgiu. Po sv. liturgii nás „domáci“ prekvapili bohatým pohostením, kvôli čomu sme museli upraviť ďalší program. Po pohostení sme počuli podrobný životopis blahoslaveného s ohľadom na svoju rodnú obec, komentár k relikviám, ktoré sú uložené v chráme a prezreli sme si aj rodný dom svätca (niektorí aj druhý chrám v obci). Potom sme sa presunuli do Bardejovských Kúpeľov, kde bol voľný program. Niektorí to využili na relax, prechádzku, iní na prehliadku skanzenu, ďalší sa pomodlili v drevenej cirkvi... Cestou tam v jednom a naspäť v druhom autobuse som priblížil pútnikom históriu Hrabského a zaujímavosti dedín po ceste.

Touto cestou by som chcel srdečne poďakovať o. Radovanovi Kuzmiakovi a všetkým Hrabčanom za srdečné privítanie, skvelé pohostenie a možnosť hlbšie spoznať rodisko blahoslaveného.

Výlet rodín

FPR naplánovala dňa 22. júla od 13.00 výlet pre farníkov na Cemjatu. Srdečne pozývame každého. Podrobnejšie informácie budú poskytnuté neskôr.

25. jún – Farský deň úcty k starším ľuďom

Na sviatok sv. Anny farnosť pripravuje program pre našich dôchodcov. Ráno o 8:00 bude sv. liturgia a po nej pohostenie a ďalší program. Srdečne pozývame všetkých našich dôchodcov.

Púť do Klokočova

V nedeľu 12. augusta naša farnosť pod záštitou FPR organizuje púť na odpustovú slávnosť do Klokočova (okres Michalovce) a po skončení odpustu poobedňajší výlet a kúpanie na Zemplínskej Širave. Informácie budú poskytnuté v pravom čase.

Pre deti a všetky Božie deti

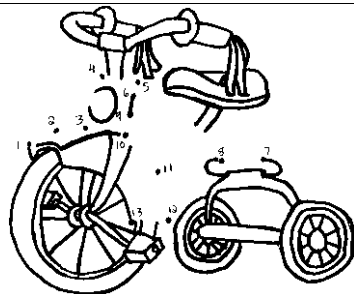

Príde sliepka do obchodu:

"Máte televízor?"

"Máme, ale len čiernobiely."

"To nevádi, hlavne nech zrní."

Vydáva
Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov,
Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov

internet: www.grkat-sekcov.sk
e-mail: presov.sekcov@grkatpo.sk
tel.: 051/7725 540

Len pre vnútornú potrebu farnosti

Dobrovoľný príspevok: 3 Sk

Neprešlo jazykovou úpravou

† Farský list

Číslo 36 24. júna 2007

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Úctyhodný a slávny Pánov prorok, predchodca a krstiteľ Ján

v. Ján Krstiteľ bol prorok, predchodca Pána. Narodil sa pol roka pred Kristom. Hlavné údaje o jeho živote poznáme z evanjelií.

Sv. Ján Krstiteľ bol synom židovského kňaza Zachariáša a jeho manželky Alžbety. Keď raz konal Zachariáš službu v jeruzalemskom chráme, zjavil sa mu anjel a oznámil, že Boh vyslyšal jeho modlitbu a dá mu syna. No nebude to obyčajné dieťa, ale Bohu zasvätený prorok a Mesiášov predchodca. Zachariáš mu dali meno Ján, tak ako to Zachariášovi

nechcel veriť tejto nečakanej a neobyčajnej správe, a preto ho Boh potrestal dočasnou nemotou. Keď sa Alžbete narodil chlapec, na jej a mužovu žiadosť oznámil anjel.

Nevieme odkedy žil mladý sv. Ján v pustatine. Môžeme predpokladať, že rodičia pokročilého veku už dlho nežili, tak sa sv. Ján skoro stal sirotou. Ako Bohom zvlášť omilostené dieťa si už od útleho veku zvolil tvrdý a asketický život v Judskej púšti. Sv. Ján nebol oblečený do mäkkého, bohato naberaného rúcha ako jeruzalemský rabíni, ale mal iba jednoduchý kus odevu z ťavej srsti a kožený pás okolo bedier. Zdržoval sa v blízkosti priechodov cez rieku Jordán a tam vyzýval ľudí na pokánie. Tých, čo prejavili túžbu po náprave života a vyznávali svoje hriechy, sv. Ján krstil v rieke Jordán. Sv. Ján prijímal žiakov a pomocníkov a viedol ich k asketickému spôsobu života, učil ich modliť sa . . . Ale zároveň ich pripravoval na príchod niekoho oveľa väčšieho, než on.

Jedného dňa sa prišiel dať pokrstiť aj ten, ktorému sv. Ján pripravoval cestu. Bol to Ježiš z Nazareta. Sv. Ján ho nemal možnosť predtým poznať, ale pri stretnutí v Jordáne neklamne vycítil, že je to on. Ježišov krst sprevádzali mimoriadne úkazy. Potom sv. Ján povedal ľudu: „Hľa, Baránok Boží.“ Ježišovým vystúpením na verejnosť sa životná úloha Sv. Jána chýlila ku koncu. Naznačuje to odchod dôverných Jánových učeníkov k Ježišovi.

Keď sv. Ján verejne odsúdil kráľa Herodesa, pretože opustil svoju prvú manželku a oženil sa so ženou svojho brata udalostí nabrali rýchly spád. Herodiada, druhá Herodesova manželka požadovala smrť Sv. Jána Krstiteľa. Siahla po lsti. Keď si mala jej dcéra Salome niečo priať od Heroda, kráľovná ju naviedla, aby si vyžiadala hlavu Sv. Jána. Herodes poslal kata, aby sťal Sv. Krstiteľovi hlavu. Po poprave Salome dala svojej matke Herodiade Krstiteľovu hlavu na mise. Sv. Ján Krstiteľ patril už od najstarších čias medzi najväčšími uctievaných svätých. Svedčia o tom kresby v katakombách, liturgické texty, sviatky vo východnej aj západnej cirkvi, rozličné prejavy ľudovej úcty, množstvo jemu zasvätených kostolov. Sv. Ján Krstiteľ sa zobrazuje ako asketický muž chudej postavy oblečený v koži, alebo len koženom rúšku okolo bedier. Jeho atribútmi sú baránok a palica, ktorá má na konci kríž. Ďalším Krstiteľovým znakom je jeho sťatá hlava na mise. Pánov prorok, predchodca a krstiteľ je patrónom nášho Katedrálneho chrámu a celej eparchie.

Prevzaté z <http://www.1sg.sk/>. Spracoval MZ

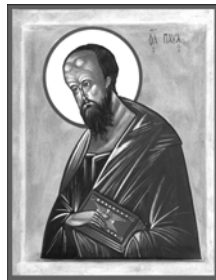
Svätí, slávni a všechválni najvyšší apoštoli Peter a Pavol

Katolícka Cirkev spojila sviatky svätých Petra a Pavla do jedného. Títo apoštoli síce nezomreli v ten istý deň ani v ten istý rok, ale ich životné cesty sú úzko späté. Obaja podstúpili mučeníctvo v tom istom meste. Iné podanie hovorí, že ich relikvie boli 29. júna r. 258 prenesené z hrobov, aby ich uchránili pred znesvätením pri cisárskej konfiškácii. Na základe tejto udalosti vzrástla úcta k týmto dvom apoštolom natoľko, že iné dáta o ich smrti alebo pohrebe upadli do zabudnutia.

Slávnosť svätých apoštolov Petra a Pavla je v Katolíckej Cirkvi prikázaným sviatkom. Znamená to, že sa nám v ňom ponúka niečo veľmi dôležité pre náš autentický kresťanský život. Vo všeobecnosti je o týchto svätcoch asi najviac známe to, že Peter bol prvým pápežom a Pavol sa obrátil a uveril v Krista po páde z koňa, keď prenasledoval prvých kresťanov. Na to, aby nám ich príklad priniesol nejaký úžitok, potrebujeme však hlbšie poznanie ich života. Je zaujímavé sledovať dielo Božej lásky v týchto tak rozdielnych mužoch a pritom nachádzať inšpiráciu pre svoj vlastný život.

Pavol, pred krstom Šavol, narodil sa ako syn zámožného farizeja v Tarze, v dnešnom Turecku. Vyučil sa remeslu výroby stanov. Dostal vysoké vzdelanie u najlepších učiteľov. Stal sa horlivým zástancom židovskej viery a tvrdým prenasledovateľom kresťanov, ktorých považoval za nebezpečnú sektu. Počas razie proti kresťanom pred bránami Damašku ho v zjavení oslovil sám Ježiš. Šavol padá z koňa – aj v duchovnom zmysle. Jeho doterajší svet sa rúca, aby na jeho ruinách vyrástlo veľké Božie dielo. Po troch dňoch slepoty a pôstu vidí svet novým, nielen fyzickým zrakom. Dar viery v Ježiša ako očakávaného spasiteľa v ňom zapúšťa pevné korene. Z prenasledovateľa Ježišových nasledovníkov sa stáva jeden z najhorlivejších poslov jeho radostnej zvesti. Zdá sa, že pre neho neexistujú prekážky...

Peter, apoštol Krista medzi obrátenými zo židovstva a Pavol, tzv. apoštol pohanov alebo národov. Dve odlišné prostredia, kultúry, životné skúsenosti, ale jedno povolanie: byť blízkymi priateľmi Božieho Syna a priblížiť ho tým, ktorí ho

Peter, pôvodným menom Šimon, pochádzal zo severnej časti Izraela, z Galileje. Býval s rodinou v Kafarnaume na brehu Galilejského jazera a živil sa lovom rýb. Bol to jednoduchý človek zvyknutý na každodennú tvrdú prácu. Z obdobia, keď sa pridal k Ježišovi, sa dozvedáme viac o jeho povahe a správaní. Viackrát sa prejavil ako horlivý nasledovník dobrej veci a bol ochotný bezodkladne konať, hlavne v Ježišovej prítomnosti, kde sa cítil sebaistý. No zakúsil aj veľké sklamanie zo seba samého, keď svojho majstra trikrát zaprel. Napriek tomu však dostáva od Ježiša najvyšší úrad v Cirkvi...

nepoznajú. Taktó chápala prvotná Cirkev ich úlohu zverenú Kristom. Autoritu Petrovho úradu prijala bez rozpakov na základe Ježišových slov: Ty si Peter (skala) a na tejto skale postavím svoju Cirkev... tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva (Mt 16, 18 – 19)... pas moje baránky... pas moje ovce! (Jn 21, 15 – 16). S prijatím Pavla to bolo zo začiatku ťažšie, lebo ho všetci poznali ako prenasledovateľa. Ale keď sa osvedčil ako pravý učeník Krista a neohrozene ho ohlasoval aj v nepriateľskom prostredí, prijímali ho s veľkou radosťou.

Upratovanie chrámu – vec iba vyvolených?

Po výstavbe a uvedení nášho chrámu do prevádzky z nás sršal entuziazmus. Našli sa takí veriaci (hlavne z radov žien), ktorí sa začali starať o čistotu v chráme bez veľkých prosení a aj z vlastnej iniciatívy.

Možnože aj tí, čo sa priamo nepodieľali na hlavných stavebných prácach, chceli prispieť svojou troškou do spoločného diela.

Neskôr, po nejakom čase sa začali vytvárať pracovné skupiny, v ktorých pracovali aj mladí. Po nezhodách (mne neznámých) sa postupne dve skupiny zložené z mládeže z chrámu vytrtili - bez slova, bez oznámenia, v tichosti.

Nikto nevie prečo!

Zostali tak iba štyri pracovné skupiny žien, ktoré prevádzkali upratovanie nášho chrámu v týždenných intervaloch.

Po nejakom čase sa rozpadla jedna pracovná skupina a zostali už iba tri.

To samozrejme predstavuje obmenu v trojtýždňových intervaloch a to je už dosť.

Darmo vyhlasuje otec duchovný, aby sa prihlásili ďalší na upratovanie chrámu - **nie je záujem!**

A sme pri koreni veci.

V nedeľu máme v chráme dve liturgie a jednu sv. omšu. Predpokladám, že na nich príde do chrámu spolu tak okolo tisíc ľudí. Ak by sme zobrali do úvahy, že jedna rodina má v priemere 4 členov, tak je to **okolo 250 rodín.**

Upratovať chodia tri skupiny, ak každá má 4 ženy, tak je to spolu 12 žien – **12 zástupkyň rodín.**

Čiže v priemere z 250 rodín, ktoré chodia do chrámu upratuje len 12 rodín.

Čo si myslíte, je to dosť, je to veľa, je to málo, tak akurát...?

Isteže - máme chorých, máme starých, máme mladých, odcestovaných, za prácou na týždňovke, máme mamky na materskej, malé deti, bolia nás kríže,

Myslíme si, že je takýto stav správny, postačujúci, sme spokojní?

Nie je nám trápne, že tu o tom píšem, že nemá o upratovanie nikto záujem?

Doma sa každý snažíme udržiavať čistotu, poriadok, aby sa všetko lesklo. Podlaha, nábytok, prádlo – všetko ako z krabičky. Prezúvame sa, aby sme si nenašpinili, aby bolo stále čisto. Uterame pravidelne prach, vysávame, perieme len, aby sme sa dobre cítili.

A v našej cerkvi nechceme, aby bolo čisto?

Nechceme prichádzať k Pánovi do čistého domu?

Nechceme si kľakať k Eucharistii na čistú podlahu?

Tak, keď chceme, prečo neupratujeme?!

Ing. Emil Liba, člen HRF